KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 3.7.2018
COM(2018) 510 final

ANNEX

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego decyzji Rady

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Podkomitecie ds. Ceł utworzonym na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, w odniesieniu do zastąpienia protokołu I do tego Układu, dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące" oraz metod współpracy administracyjnej, nowym protokołem, który odwołuje się do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia

ZAŁĄCZNIK

Projekt
DECYZJA NR …/2018 PODKOMITETU ds. CEŁ UE–UKRAINA

z dnia...

w sprawie zastąpienia Protokołu I do Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską a Ukrainą dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej

PODKOMITET DS. CEŁ UE–UKRAINA,

uwzględniając Układ o stowarzyszeniu między Unią Europejską, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony[1], w szczególności jego art. 26 ust. 2,

uwzględniając Protokół I do Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W art. 26 ust. 2 Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony („Układ”), znajduje się odwołanie do Protokołu I do Układu („Protokół I”) w odniesieniu do reguł pochodzenia.

(2) Układ ten wszedł w życie z dniem 1 września 2017 r.

(3) Art. 39 Protokołu I stanowi, że Podkomitet ds. Ceł, ustanowiony na mocy art. 83 rozdziału 5 tytułu IV Układu, może podjąć decyzję o zmianie postanowień tego Protokołu i zastąpieniu reguł pochodzenia określonych w tym Protokole.

(4) Regionalna konwencja w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia[2] („Konwencja”) ma na celu zastąpienie protokołów dotyczących reguł pochodzenia obowiązujących obecnie w państwach strefy paneurośródziemnomorskiej jednym aktem prawnym.

(5) Unia podpisała Konwencję w dniu 15 czerwca 2011 r. W dniu 16 maja 2017 r. Wspólny Komitet ustanowiony na mocy art. 3 ust. 1 Konwencji uznał, że Ukrainę należy zaprosić do przystąpienia do Konwencji[3].

(6) Unia złożyła swój akt przyjęcia u depozytariusza Konwencji w dniu 26 marca 2012 r. Ukraina złożyła swój akt przyjęcia u depozytariusza Konwencji w dniu 19 grudnia 2017 r. W związku z powyższym, w zastosowaniu art. 10 ust. 2 i 3 Konwencji, Konwencja weszła w życie w odniesieniu do UE w dniu 1 maja 2012 r. i w odniesieniu do Ukrainy w dniu 1 lutego 2018 r.

(7) Protokół I należy zatem zastąpić nowym protokołem, odwołującym się do Konwencji,

---

1 Dz.U. L 161 z 29.5.2014, s. 3.

2 Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

3 Decyzja nr 1/2017 Wspólnego Komitetu Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia z dnia 16 maja 2017 r. w sprawie wniosku Ukrainy o przystąpienie do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia jako umawiająca się strona [2017/1367] (Dz.U. L 191 z 22.7.2017, s. 11).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Protokół I do Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony, dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej, zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia …

Sporządzono w …

W imieniu Podkomitetu ds. Ceł UE–Ukraina

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Protokół I

dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej

Artykuł 1

Obowiązujące reguły pochodzenia

1. Do celów wdrożenia niniejszego Układu stosuje się dodatek I oraz odpowiednie postanowienia dodatku II do Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródziemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia[4] („Konwencja”).

2. Wszystkie odniesienia do „odpowiedniej umowy” zawarte w dodatku I i w odpowiednich postanowieniach dodatku II do Konwencji interpretowane są jako odniesienia do niniejszego Układu.

Artykuł 2

Rozstrzyganie sporów

1. Spory zaistniałe w związku z procedurami weryfikacji określonymi w art. 32 dodatku I do Konwencji, których nie można rozstrzygnąć pomiędzy organami celnymi wnioskującymi o przeprowadzenie weryfikacji a organami celnymi odpowiedzialnymi za przeprowadzenie tej weryfikacji, przekazuje się Podkomitetowi ds. Ceł. Postanowienia dotyczące mechanizmu rozstrzygania sporów określone w rozdziale 14 (Rozstrzyganie sporów) tytułu IV (Handel i zagadnienia związane z handlem) niniejszego Układu nie mają zastosowania.

2. We wszystkich przypadkach rozstrzyganie sporów pomiędzy importerem a organami celnymi państwa przywozu podlega prawodawstwu tego państwa.

Artykuł 3

Zmiany w Protokole

Podkomitet ds. Ceł może zdecydować o wprowadzeniu zmian do postanowień niniejszego Protokołu.

Artykuł 4

Wystąpienie z Konwencji

1. Jeżeli Unia Europejska lub Ukraina zawiadomi depozytariusza Konwencji na piśmie o zamiarze wystąpienia z Konwencji zgodnie z jej art. 9, Unia Europejska i Ukraina niezwłocznie rozpoczną negocjacje w sprawie reguł pochodzenia w celu wdrożenia niniejszego Układu.

2. Do czasu wejścia w życie takich nowo wynegocjowanych reguł pochodzenia, do niniejszego Układu nadal mają zastosowanie reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz,

[4] Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

w stosownych przypadkach, odpowiednie postanowienia dodatku II do Konwencji, mające zastosowanie w momencie wystąpienia. Jednakże począwszy od momentu wystąpienia reguły pochodzenia zawarte w dodatku I oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednie postanowienia dodatku II do Konwencji uznaje się za umożliwiające dwustronną kumulację wyłącznie między Unią Europejską a Ukrainą.

Artykuł 5

Postanowienia przejściowe – kumulacja

Niezależnie od postanowień art. 16 ust. 5 i art. 21 ust. 3 dodatku I do Konwencji, w przypadku gdy kumulacja obejmuje wyłącznie państwa EFTA, Wyspy Owcze, Unię Europejską, Turcję, uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia, Republikę Mołdawii, Gruzję i Ukrainę, dowodem pochodzenia może być świadectwo przewozowe EUR.1 lub deklaracja pochodzenia.